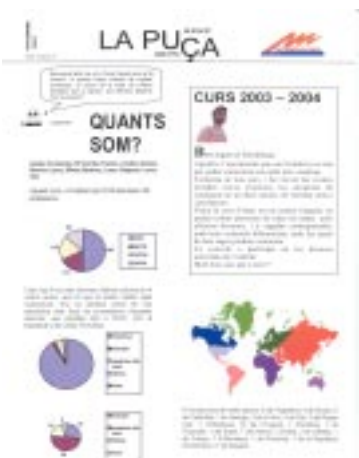

by: Susana Paz

Ja en tenim 10!!!

03

Vicis

Les drogues, el sexe i el videojoc (GTA)

09

Reporteros en acció

selecciona un article de la nostra revista

11

Desacuerdos i Argumentos al MACBA

18

fotonotícies: neu al cole, bombolles matemàtiques

20

Entrevistes

Un crack del bàsquet al Barcelona i una judoka, guanyadora del campionat de Catalunya 2005

24

Et surt a compte fumar 4.500 substàncies tòxiques com la pintura, el quitrà, el butà?

Intercanvi de llibres al juny per a tots els alumnes de l'institut, organitzat per l'AMPA

27

Les solucions del «¿Quién es Quién?»

Las drogas en “la edad del pavo”

Iara Aguilera y Laia Cateura

En estos últimos años ha aumentado el número de adolescentes consumidores de drogas.

Eso produce una gran preocupación en la sociedad, ya que no es lo más saludable.

La droga más consumida hoy en día por los adolescentes es el cannabis.

«Fumarse un porro al día no estaría mal» -piensan algunos, pero veinte ya no es normal.

Algunas de las consecuencias del consumo de drogas son:

Físicas: fatiga, problemas al dormir, quejas continuas acerca de su salud, ojos enrojecidos y sin brillo y una tos persistente.

Emocionales: cambios en la personalidad, cambios rápidos de humor, irritabilidad, comportamiento irresponsable, poco amor propio o autoestima, carencia de juicio, depresión, retraimiento y una falta general de interés.

Familia: el justificar cosas no frecuentes, desobedecer las reglas, el retraerse o dejar de comunicarse con la familia.

En la escuela: bajo interés, actitud negativa, calificaciones bajas, ausencias frecuentes, desobediencia e irresponsabilidad.

Problemas Sociales: amigos o padres envueltos con drogas y alcohol, problemas con la ley y el cambio en el vestir y en la apariencia.

Los adolescentes que corren el riesgo de desarrollar problemas serios con el alcohol y las drogas son aquellos:

- que tienen un historial familiar de abuso de sustancias.
- que están deprimidos.
- que tienen poco amor propio o baja autoestima.
- que sienten que no pertenecen a su grupo de amigos y que están fuera de la corriente.
- que no saben divertirse.

Conclusions de l'enquesta sobre el sexe

Sandra Cabello, Mirian Muñoz i Miriam Serrat

Tres redactores d'aquesta revista hem repartit unes 100 enquestes sobre el sexe entre els alumnes de cicles i batxillerat. D'aquestes 100 només ens n'han respost 30. Us oferim els resultats, però hem de dir que hi va haver alumnes que la van respondre seriosament i d'altres que s'ho van prendre de broma. Els resultats no són 100% fiables per aquest motiu. També som realistes i ens hem adonat que l'enquesta era discriminatòria perquè no tenia en compte aquelles persones que no han tingut relacions sexuals. Per això, hi va haver gent que no va respondre. Demanem disculpes a qui s'hagi sentit ofès.

Les conclusions

A l'enquesta hi havia 17 preguntes entre les quals interessava saber quines eren les primeres experiències sexuals, quina importància es dóna al preservatiu, si té importància l'aspecte físic i la fidelitat de la parella...

Segons les respostes, i basant-nos en la probabilitat que no totes diuen la veritat, hem obtingut les següents conclusions:

La majoria d'alumnes que han respost van tenir la seva primera relació sexual entre els 13 i els 18 anys. A les tres següents preguntes ens adonem que el coit i la masturbació són les primeres experiències sexuals que tenen els alumnes. Gairebé tots els que han respost l'enquesta practiquen actualment el sexe, i a més a més, de forma satisfactòria. Els alumnes responen que practiquen el sexe per amor i per diversió. L'enquesta va ser contestada majoritàriament per heterossexuals, però n'hi ha de bisexuals. Tots consideren que l'ús del preservatiu és important a l'hora de mantenir relacions sexuals. Els alumnes diuen que prenen precaucions perquè hi ha malalties que es transmeten per via sexual, com la SIDA. Els que han respost l'enquesta creuen que és important assegurar-se que la parella no tingui cap malaltia contagiosa. La meitat dels enquestats donen importància a l'aspecte físic i l'altra meitat no. Els alumnes donen un valor molt important a la fidelitat en la relació. Per últim, els enquestats creuen que el món es mou per diners i sexe/amor.

Donem les gràcies a aquells que heu respost amb seriositat.

EL LÍMIT ENTRE LA REALTAT I LA FICCIÓ

Grand Theft Auto San Andreas(GTA)

Júlia Marcó, Mercedes López, Ana Granados i María Díaz

Fa uns dies, vam passar una enquesta sobre l'ús de la Play Station, amb la intenció de saber quanta gent té el joc *GTA San Andreas*. Com sabeu, aquest joc ha estat molt polèmic a causa dels seus continguts. És un joc que té moltes referències sexuals, moltes escenes de discriminació i de consum de drogues. És per a majors d'edat, en canvi, a la majoria de botigues es pot comprar sense tenir l'edat. Això fa que ens preguntem: de qui és la responsabilitat? Dels qui el venen o dels qui el compren? o és que aquest joc és tan sols una altra manera de vendre violència d'una forma innocent a la joventut?

Com podreu observar en les gràfiques de les pàgines següents, la majoria d'alumnes no té el joc de *GTA San Andreas*, però hi ha un percentatge elevat de menors que sí que el tenen.

Molts dels enquestats tenen una o més consoles. Destaca el fet que la majoria de noies de 3r i 4t d'ESO no en tenen cap. L'enquesta ens ha permès saber que els tipus de jocs més populars són en primer lloc, els d'acció, i després els de cotxes o d'altres.

A 1r, 2n i 4t d'ESO la gent juga d'una a dues hores a la setmana, mentre que a 3r la majoria juga tres, quatre o més hores.

Per tant, podem concloure que al nostre institut hi ha un número elevat d'alumnes que mostren interès i dedicació per les consoles.

Què en pensen del joc GTA San Andreas?

Els alumnes

És un joc molt interessant: pots fer moltes coses que a la vida real no es poden fer.

Me gusta cuando matas a los polis y a los de otras bandas haciendo guerras .

El que m s m agrada del joc s n els cotxes tuning perqu els pre-pares tu. Tamb m agraden les guerres entre bandes perqu hi ha molta viol ncia.

Lo que más me gusta es la realidad de los coches y que, si quieres, te puedes bajar de ellos a dar un rulo con una moto. Luego hay armas y un montón de trucos. Puedes cambiar de coche, puedes matar a gente para conseguir dinero, puedes conseguir ropa, armas (metralletas, bazocas). Cuando te tomas una pastilla de éxtasis, el juego va más lento; pero te puedes escapar de la poli por los callejones.

Hacer misiones, ir con el caza y matar a gente.

Els adults

He sentit a parlar d'aquest joc. Em sembla una aberració, tant per a menors com per a majors d'edat. Crec que n'haurien de prohibir la seva venda (i la d'altres jocs, llibres, pel·lícules semblants). No s'entén que existeixi un delictes com 'l'apologia del terrorisme', i en canvi, no es persegueixi l'apologia de la violència gratuïta.

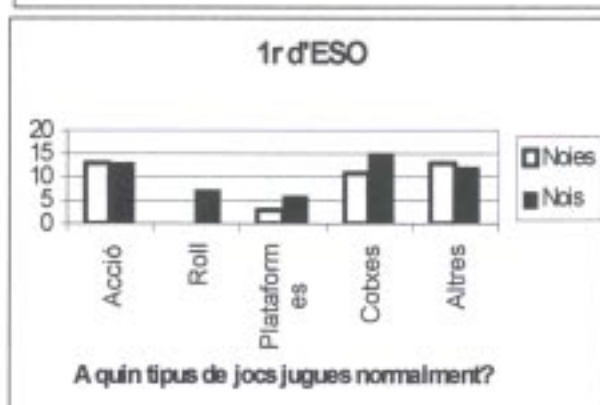
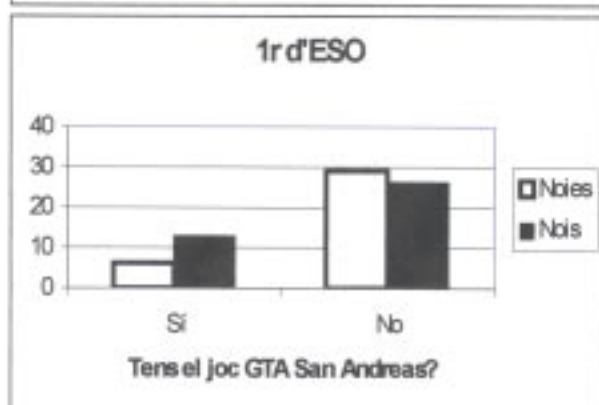
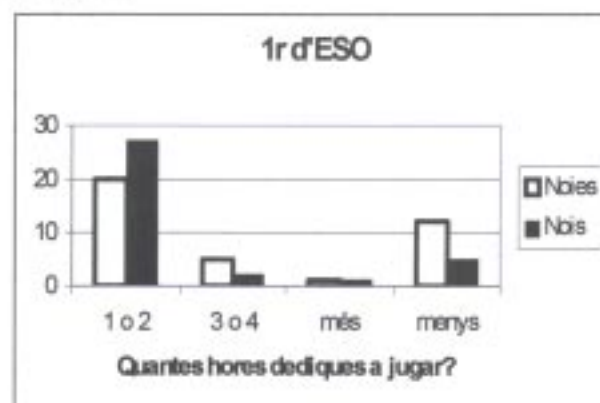
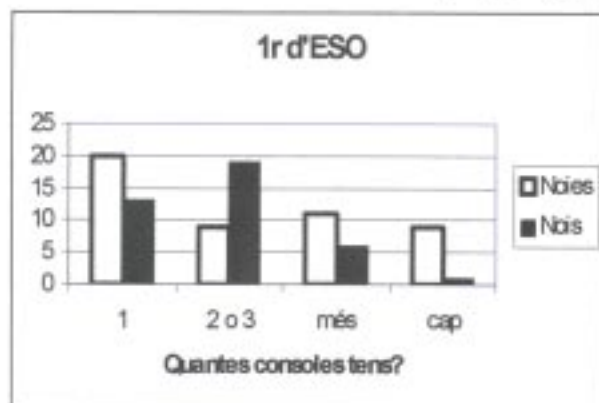
Es sólo un síntoma más de la decadencia de la civilización occidental. Siento ser apocalíptico, pero el final se acerca...

Este juego reproduce estereotipos sexistas, sus usuarios acaban viendo la violencia como algo trivial. El mayor peligro no es la generación o el comportamiento violento, sino la insensibilización. Los videojuegos para adultos están en las tiendas junto a los destinados para niños. Nadie controla qué se vende y a quién se vende.

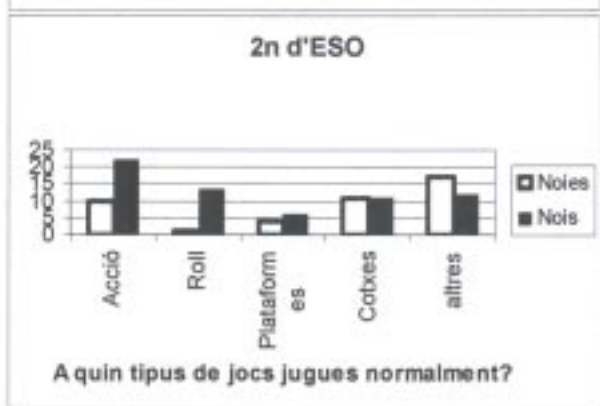
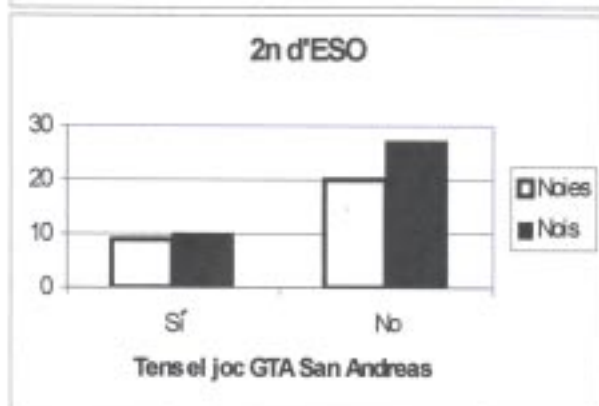
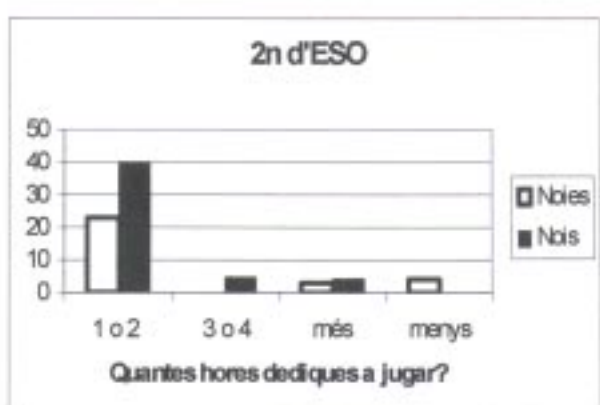
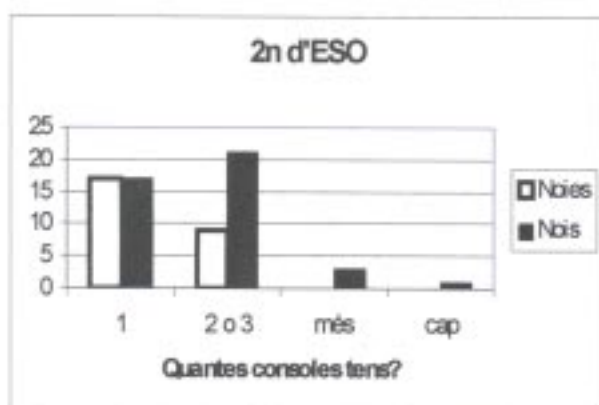
El GTA San Andreas es un juego que contiene lenguaje soez y discriminación sexual. Un producto así no puede transmitir ningún valor, ni ser educativo.

Es muy cuestionable que matar prostitutas sea un juego. Y mucho más que ello se considere una obra de arte.

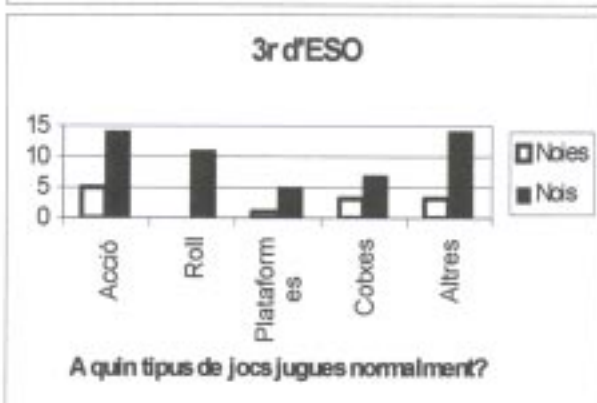
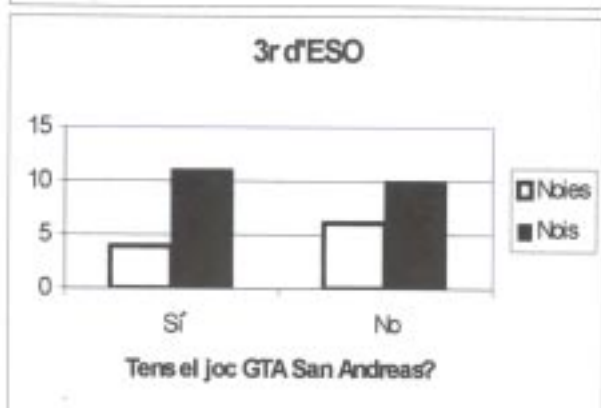
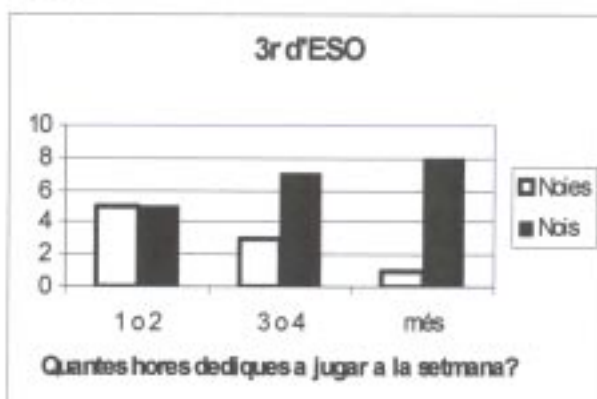
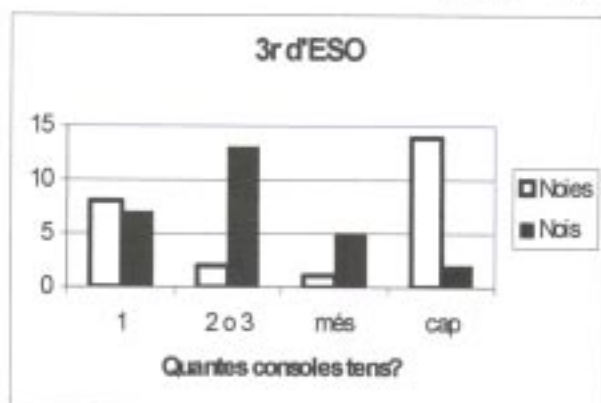
1r d'ESO

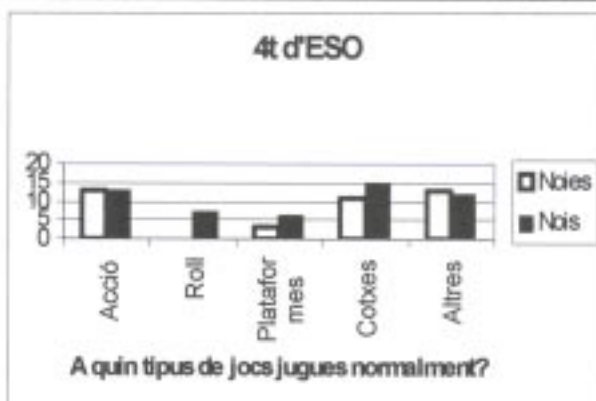
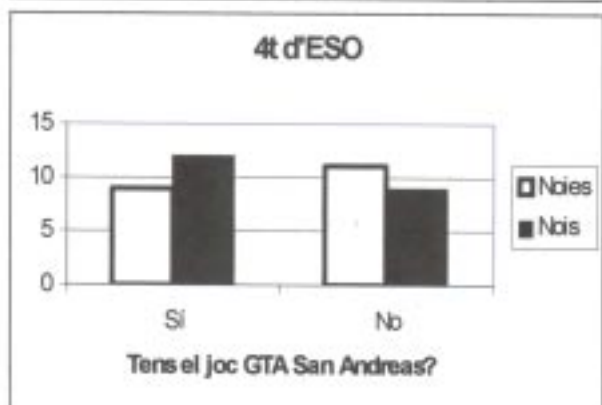
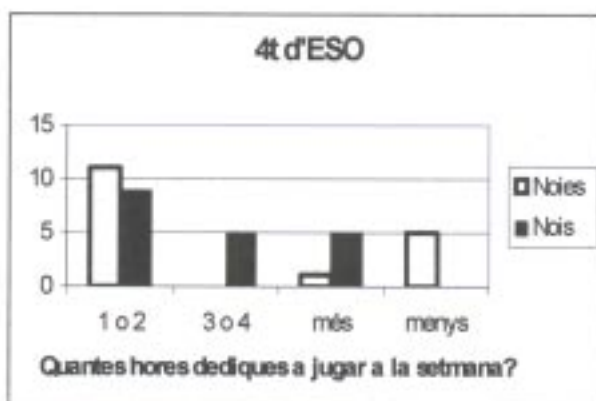
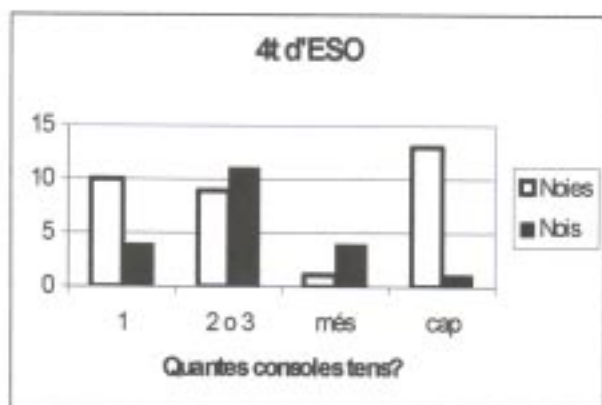
2n d'ESO

3r d'ESO

4t d'ESO

EL CANÓ DE LA BIBLIOTECA

Blanca Martínez i Cristina Catalán

Sabeu què és un canó de projecció? Doncs, és una instal·lació que està connectada amb els ordinadors per tal de projectar en una gran pantalla la imatge que surt al monitor de l'ordinador, i que permet veure vídeos i DVDs en un equip de *home cinema*.

Com ja sabeu, durant el mes de febrer, a la biblioteca s'ha instal·lat un canó on es poden projectar pel·lícules. El muntatge l'han fet els alumnes d'instal·lacions electrotècniques.

Ara s'està pensant a muntar un projector i un DVD a les aules 202 i 205.

Imatge del canó de la biblioteca

I DESPRÉS DEL BATXILLERAT QUÈ?

Estudiar a la UdG!

Sandra Cabello i Mirian Muñoz

Francesc Ten, membre del Departament de Comunicació de la Universitat de Girona (UdG), va venir el 3 de març a fer una xerrada als alumnes de 2n de batxillerat. Anava acompanyat per Carles Lozano, un estudiant d'enginyeria de la UdG. Tots dos van informar els alumnes sobre les diferents carreres que es poden estudiar en aquesta universitat, després d'acabar el batxillerat.

CAMPANYA DE VACUNACIÓ

Blanca Martínez i Cristina Catalán

El 4 de març es va administrar la vacuna antitetànica-diftèria als alumnes de 2n d'ESO, dins del programa de Salut Escolar que porta a terme l'Ajuntament, promogut pel Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

La infermera vacunant

El nuevo director

Iara Aguilera i Míriam Serrat

En el claustro del día 3 de marzo, Francesc Estragués, pidió el respaldo de los profesores para seguir en el cargo de director. De los 60 profesores, 47 dijeron que sí, 3 que no, y 10 votaron en blanco. Sólo queda saber quiénes formarán con él el nuevo equipo directivo.

CURS D'EDUCACIÓ VIAL

Els policies fent classes

Blanca Martínez i Cristina Catalán

Com cada any, els alumnes de 2n d'ESO fan el curs d'educació vial. Com ja deveu saber, són unes classes que es fan a finals de febrer i principis de març, i que organitza la Direcció General de Trànsit amb la col·laboració de la policia local. Durant el curs, els alumnes aprenen les normes bàsiques per ser un bon ciutadà, i també les principals normes de trànsit, com per exemple: diferents senyals, els primers auxilis... Aquestes classes, les fan uns policies del poble amb molt d'entusiasme.

La vida en los castillos medievales

Rodrigo Cavagnaro, Nouredine Zeghaoui

Los alumnos de 2º ESO hicieron una excursión a la casa Saladrigas, el jueves 10 de marzo.

La salida la organizó el departamento de Sociales y el motivo era aprender cómo era la vida en los castillos medievales. A los alumnos, la exposición les pareció muy completa y entretenida. Los profesores acompañantes fueron Àngels Gallego, David Ripoll y Josep Sánchez.

Reporteros en acción

Nouredine Zeghaoui y Rodrigo Cavagnaro

La Asociación de Prensa Juvenil ha seleccionado el artículo "Units pel càncer" escrito por Maria Garcia y Anna Hansen, para publicarlo en la sección de sociedad del periódico digital *Reporteros en Acción*.

Podéis leerlo en la pagina web:

www.prensajuvenil.org/reporteros.htm

A PORT AVENTURA!

Ana Rodríguez

El día 12 d'abril, els alumnes de 3r d'ESO van fer una sortida de tutoria a *Port Aventura*.

Els alumnes s'ho van passar molt bé i van aprofitar al màxim el dia. Alguns van viure una anècdota bastant divertida: la projecció del *SeaOdisea* es va parar a la meitat de la pel·lícula. Finalment, van acabar-la de veure. Tota una odissea!

Aprenent a reciclar

Alba Ramos i Ana Rodríguez

Dijous 14 d'abril, els alumnes del crèdit variable *Conservació del medi ambient* van fer una visita a la deixalleria de Blanes, amb l'Àngels Gallego.

Els alumnes ens van manifestar que hi havien anat a peu, perquè així d'aquesta manera estalvien energia i, per tant, no contaminaven el medi ambient.

Aquesta visita la van fer per dues raons: saber com es fa la recollida selectiva d'escombraries a Blanes i perquè és una sortida que forma part del crèdit variable que estan estudiant.

Una vegada allà, el que van veure va ser tot el procés de la recollida d'escombraries que no es poden recollir al carrer, perquè no hi ha contenidors (runes, mobles, neveres, materials perillosos...).

La visita, se'ls hi va fer una mica llarga perquè acabava a les 14:00h del migdia i a aquesta hora ja tenien gana, però tot i així s'ho van passar molt bé i van aprendre molt.

JORNADA DE PORTES OBERTES

Susana Paz, Alba Ramos i Ana Rodríguez

El dia 3 d'abril, com cada any, es va celebrar la jornada de portes obertes a tots els instituts públics de Blanes (l'IES S'Agulla, l'IES Sa Palomera i l'IES Serrallarga), per poder mostrar les instal·lacions i els equipaments als pares, als futurs alumnes...

XII MOSTRA DE TEATRE

Susana Paz i Alba Ramos

Els dies 27, 28 i 29 d'abril, es va celebrar la XII mostra de teatre dels instituts públics de les comarques gironines al Teatre municipal de Blanes, i a l' Esbarjo.

Felicitem els alumnes de l'insti que hi van participar:

Grup BROSSA

Gemma Sola
Elisenda Reynaldos
Míriam González
Aroa Cobos
Beatriz González
Silvana Echedo

Grup Brossa

Grup NPI

Marina Sáez
Vladislav Petrusichev
Ariadna Rost
Aisha Domènech
Francisco Blanco
Pablo Silva
Ona Lupiáñez
Artur Payret

Grup NPI

Pràctiques a l'estranger

Mercè Torroella/professora

De nou tornem a participar en el projecte LEONARDO. Es tracta d'un intercanvi a l'estranger, subvencionat per la UEE, per tal de fer les FCT (pràctiques en un centre de treball). Però, enguany, hi ha una novetat: a banda dels 8 alumnes del Cicle Superior d'Administració i Finances, que van a Braunschweig (Alemanya), també s'hi han incorporat dos alumnes del Cicle Superior de Sistemes de Regulació i Control Automàtic. Les empreses que acullen els nostres alumnes són: la Cambra de Comerç, la Universitat Tècnica, la PTB, i la SIEMENS. L'intercanvi es durà a terme en dues fases: la primera serà del 20 de maig fins al 10 de juny, i la segona, amb l'arribada dels alumnes de l'institut BBSIII de Braunschweig, el proper mes d'octubre. SORT!

FALSA ALARMA

Rodrigo Cavagnaro, Noureddine Zeghaoui

El día 28 de abril a las 12:30, se hizo un simulacro de evacuación con el objetivo de ver cómo reaccionaban los alumnos ante un posible incendio. Y la verdad es que salió todo muy bien porque, en sólo 10 minutos, todos los alumnos estaban en la pista.

EN CHIP, UN GOS AMB SORT

Marta Rodríguez i Alba Gómez

Em dic Chip. Vaig aparèixer per l'institut fa un any, m'havien abandonat, i em vau salvar d'anar a la gossera. Gràcies. Estic molt bé amb l'Àngels.

En Chip prenent el sol

Una tarda al teatre Victòria

Aroa Cobos i Laura Vilà / 1r batxillerat

El dia 1 de febrer, els alumnes de 1r batxillerat d'humanitats vam anar al teatre Victòria de Barcelona a veure l'obra *Mar i cel*. Vam sortir a les dues de Blanes, amb el tren. En arribar, vam fer una volta fins que va ser l'hora de començar. Vam seure a primera fila i per tant, vam tenir una gran visió de tot l'espectacle. Hi va haver un intercanvi de mirades entre les professores i els músics, que va donar lloc a un enamorament breu però intens, que es va veure confirmat amb la desaparició de la Lourdes Vallicrosa després de l'obra. L'obra ens va agradar molt i ens ho vam passar molt bé.

Visiten el Servei de Microscòpia Electrònica...

Sabrina Nicolao, Florencia Rondán

El dia 24 de febrer al matí, els alumnes de 1r de batxillerat de Ciències de la Salut, amb els alumnes de l'IES Coll i Rodés, van a anar a fer una visita al servei de microscòpia electrònica de la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona). Després d'una introducció teòrica sobre el funcionament dels diferents microscopis electrònics, els alumnes van poder veure i conèixer els passos que cal seguir per tal d'obtenir mostres i observar-les.

També van utilitzar cadascun dels microscopis electrònics. La professora responsable d'aquesta sortida va ser la Carme Laplaza.

Desacuerdos i Arguments al MACBA

Jordi Comas / 2n batxillerat

El divendres 18 de març, els alumnes de l'optativa de batxillerat *Comentari de text* van realitzar una interessant visita al MACBA, a Barcelona.

Quan preguntem a algú què és l'art, sol pensar en autors com Picasso, Dalí o altres artistes que, encara que han sigut molt importants a la història de l'art, no són l'únic que existeix, ja que, per exemple, actualment se n'està creant molt.

Per aquesta raó, els alumnes de l'assignatura optativa de 2n de batxillerat *Comentari de text*, acompanyats per la professora Assumpció Vaquer, vam anar a visitar el MACBA, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona, per veure un altre art, una altra visió del món.

Les dues exposicions que van veure i de les quals ja ens havíem informat mitjançant articles publicats als diaris, eren ben diferents entre si, però alhora molt interessants. L'una, *Desacuerdos*, era un recull de manifestacions artístiques de diversos autors i grups espanyols dels anys 70-90 que volien expressar la seva opinió (gairebé sempre desfavorable) de la situació política i social que els va tocar viure, i al mateix temps fer una crítica d'aquesta; i l'altra, *Robert Frank: Arguments*, era una col·lecció de fotografies fetes per aquest fotògraf suís que ha retratat una varietat molt àmplia de realitats contemporànies (des de pobles perduts del Perú fins al centre de Nova York). Però no només ens vam fixar en el que hi havia al MACBA, sinó que pel camí vam poder gaudir d'un tranquil passeig pels carrers més típics (però no tòpics) del barri del Raval de Barcelona (i ja, de pas, prendre'ns un cafè).

DE COLÒNIES!!

Els alumnes de 1r d' ESO a la Garrotxa

Alba Gómez i Marta Rodríguez

Del dia 16 al 18 de maig, els alumnes de 1r d'ESO van anar a Mas Pinedella, una casa de colònies de St. Joan les Fonts, la Garrotxa (Olot).

Els van acompanyar en José A. Cáliz, l'Anna Domènech, l'Albert Felip, en Vicenç Gironès i en Jesús Voz, a més de dos tutors de la casa de colònies.

El primer dia, abans d'arribar a la casa, van visitar la zona volcànica d'Olot, i un cop a la casa i instal·lats, van tenir temps lliure, i a la nit van fer un joc nocturn. Així ens ho explicava un dels alumnes: "Quan vam anar a fer vulcanisme, vaig conèixer els principals volcans d'Olot, i algunes de les seves característiques més importants. A més de com funciona una fàbrica on es poleix pedra."

El segon dia van anar a una granja a fer diverses activitats: aprendre a fer de pagès, a munyir vaques, a treballar l'hort, a fer amanides... I a la nit, s'ho van passar pipa en una "disco".

L'últim dia al matí, van fer tasques d'apicultura. A alguns els feia una mica de por, allò d'espantar les abelles. Però tot i així, va ser una bona experiència.

A la casa s'ho van passar d'allò més bé tots junts, alumnes i professors. Un alumne ens va dir: "Eren com si no fossin profes, eren companys, ens reien les bromes i nosaltres les d'ells. Va ser molt divertit." Tot i que ens han confessat que a la nit, a les habitacions, hi va haver algunes diferències entre alguns alumnes i professors. Uns altres ens han volgut explicar algunes anècdotes del viatge: "Vaig colar la pilota a la piscina de la casa, i en Jesús ens va compondre una cançó sobre el que havia passat." Un altre ens ha dit: "En Jesús Voz, a la nit, mentre jugàvem, se'n va anar a la muntanya a amagar-se, i molts vam anar a buscar-lo. Va estar fent sorollets per espantar-nos. Vam passar por, però al final va aparèixer i ens vam fer un tip de riure."

tots plegats

apicultors per un dia

gaudint de la «disco»

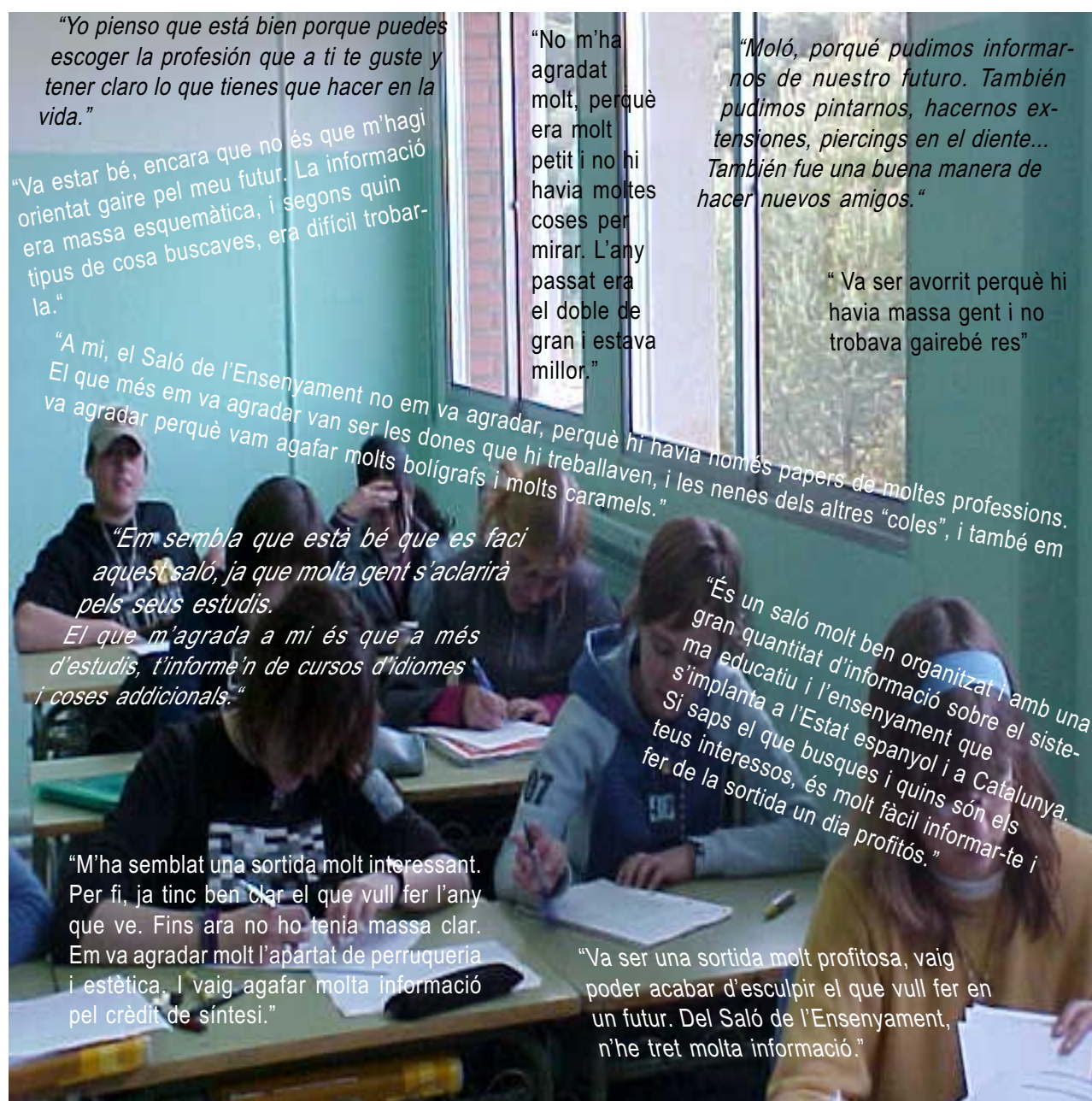
un descans?

I després de l'ESO què ?

Les dues cares d'una sortida

Adriana Izquierdo i Alicia Cuello

Aquestes són les diferents opinions d'alguns alumnes de 4t d'ESO sobre la visita al Saló de l' Ensenyament, el 15 de març. Els professors acompanyats van ser la Montse Guiolà, en Rafel Maresme, l'Antoni Vieta i la Mercè Chaler.

FILOSOFIA I LLETRES Bona combinació!!

Alicia Cuello, Núria Valls i Adriana Izquierdo

La Roser Atmella, professora de filosofia, ha publicat una nova novel·la *Línia*. Aproximadament ha trigat dos anys i mig a acabar-la. Aquesta novel·la tracta d'una periodista que ha de cobrir la informació d'un festival de cinema de terror. La Roser ha publicat dues novel·les més, *El nedador* (1998) i *La clau de tots els secrets* (2003). La seva afició per l'escriptura va començar a la seva adolescència. Qui s'anima?

DELIRIS

La Miriam Domènech Welker va guanyar el primer premi de poesia del 30è concurs literari «Josep Pla», convocat per l'IES Frederic Martí Carreres, amb un recull de poemes titulat *Deliris*.

BUIT

Xoca contra la teva imatge
la meua mirada cansada,
el buit que omple aquesta habitació,
les paraules que no m'atreveixo a dir.

Una punxada al pit m'ofega
de dolor; mal que s'escampa en l'espera
d'una resposta, d'una mirada,
d'una carícia... tant se val.

Cansada, buida d'esperances
renuncio a creure, a somiar.
Tu o jo o amor o odi. Tota lluita
perd el sentit que havíem forjat.

Tot anhel es redueix a trobar refugi
d'aquesta foscor, de la claror, dels somnis
i de la realitat, del dolor i el seu desig...
Tot anhel es difon en tu i contra tu.

Lents acords guien aquests instants;
tot és etern, tot sembla estàtic.
El silenci pesa com una llosa, m'atrapa
en una espiral de sentiments que m'atordeixen.

Corrosives llàgrimes llisquen per una cara
que no sé ben bé si és teua o meua,
però que hem compartit
en un passat que lentament es trenca.

TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ: *Je parle français!!*

La Universitat Pompeu Fabra cada any convoca un concurs de traducció de segones llengües estrangeres (francès i alemany). La finalitat d'aquest

concurs és incentivar

l'estudi d'aquestes

llengües i premiar una

mica l'esforç d'aquells

alumnes que decideixen

estudiar més d'una

llengua estrangera.

El concurs consisteix en

la traducció de la segona llengua al català o al castellà. Hi ha diferents modalitats, la dels alumnes d'ESO i la dels de batxillerat.

Aquest és el segon any que la Gemma Sola i l'Elisenda Reynaldos s'hi presenten, acompanyades per la professora de francès, Gemma Gimeno. Les alumnes han participat en la modalitat de batxillerat-català, i la Gemma Sola és el segon any que guanya el segon premi.

La cerimònia del lliurament de premis es farà el dia 28 maig a les onze, a l'edifici Jaume I de la Universitat Pompeu Fabra. La presidiran el senyor cònsol de França i el senyor vice-cònsol d'Alemanya.

La Gemma vol estudiar la carrera de Traducció i Interpretació a la Universitat Pompeu Fabra, ja que té aptituds per fer-ho.

Un profesor sobre ruedas

Susana Paz y Alba Ramos

El *hobby* de Miquel Pumarola es restaurar coches antiguos y participar en *rallys* clásicos. Esta afición le viene desde pequeño, pues en su casa siempre ha habido coches.

Este año ha participado en el *Rally Costa Brava Clásicos* y en *La Volta* de Girona. En diciembre, participará en el *Rally* de invierno que se celebrará también en Girona.

El coche con el que participa es un seiscientos E del año 1973, que tiene cinco relojes para controlar el tiempo. Él y su hijo se encargan del mantenimiento del coche, lo restauran y con él participan en *rallys* de regularidad. ¿Qué significa eso de regularidad? Es una prueba que consiste en llegar a una hora concreta a la meta, sin sobrepasar los 50 Km/h. Se penaliza a los coches que circulan a más velocidad y a los que llegan fuera de tiempo.

Pumarola
en
acción

Pumarola & company

Comenius/05

Viatge a Sicília

Mercedes Centrich, Virgilio Fernández, Salvador Sagrera

A finals de març ens va tocar viatjar a Palermo, (Sicília) per trobar-nos amb els professors de Sicília i d'Estònia.

La finalitat d'aquesta trobada va ser posar en comú les activitats que havíem treballat amb els alumnes de 2n d'ESO sobre l'atmosfera a l'escola. Els resultats a Finlàndia, Palermo i el del nostre institut han estat exposats en murals en el vestibul. També vam programar les properes activitats sobre els temes que treballarem: les drogues a l'adolescència i la salut a l'escola.

Tot va anar molt bé. Els sicilians són mediterranis i per tant els costums són molt semblants als nostres. Les professores d'Estònia estaven una mica "fora de lloc" pel fet que el seu nivell de vida i els seus costums són molt diferents.

Un exemple pot ser que el sou d'un professor d'Estònia està al voltant dels 350€ mensuals. El mateix passa als països de l'Est que són nous a la UE (Unió Europea). Esperem que, a poc a poc, arribin a ser europeus de veritat.

Sant Jordi a la carta

Marc Roig i Guzmán Adan

El dia 22 d'abril, un dia abans de la data oficial de Sant Jordi, es van realitzar un munt de tallers, com sempre. Aquest any hi va haver activitats per a tots els gustos i interessos, tant per als alumnes d'ESO com pels de cicles i batxillerat. De tots els tallers, n'hem destacat tres.

ELS NENS DE RÚSSIA

Els professors del Departament de Llengua Catalana van convidar en Pere Arcas a explicar la seva experiència a l'exili, als alumnes de batxillerat

Josep Sànchez/professor

En Pere Arcas va explicar la seva experiència a l'exili. Un cop acabada la Guerra Civil Espanyola, l'any 1939, va anar a parar a França. Després a Rússia, on va viure a Moscou fins que va esclatar la 2a Gran Guerra. D'allí el van portar a un poblet prop de la Xina. Quan va acabar el conflicte bèl·lic, va tornar a Moscou i allí va reiniciar els seus estudis. Als anys seixanta va tornar a Catalunya, actualment, treballa per recobrar la democràcia al país.

DON QUIJOTE DE LA MANCHA

Ana Rodríguez

Este año se conmemora el IV centenario de la publicación de *El Quijote*. Para celebrarlo, los profesores del Departamento de Lengua Castellana han organizado diversas actividades para acercar la figura de Cervantes a los alumnos y para introducirlos en la lectura de *El Quijote*.

Todas las actividades han tenido como punto de partida una exposición, realizada por los alumnos de 2º de ESO. En ella aparecía una breve cronología de Miguel de Cervantes, datos sobre el contexto histórico-social del autor, la ruta de Don Quijote, su gran personaje, y artículos de prensa sobre aspectos de la obra.

Los alumnos se han acercado al estudio de la vida y de la obra de Cervantes a través de un documento activo con enlaces a páginas web colgado en la página web del instituto.

Paralelamente a la resolución del cuestionario, los alumnos han leído la edición adaptada de *El Quijote* publicada por Vicens Vives, han imaginado nuevas aventuras, han escrito nuevos diálogos entre Don Quijote y Sancho Panza...

Y el día 22 de abril, hubo 60 lectores dispuestos a participar en la lectura pública de la obra.

I JORNADA TÈCNICA ADMINISTRATIVA DE LA FORMACIÓ PROFESSIONAL

Alba Ramos i Ana Rodríguez

Els dies 21 i 22 d'abril, dins el programa cultural de Sant Jordi, es va dur a terme la primera Jornada Tècnica Administrativa de la Formació Professional, organitzada pels professors del Departament d'Administratiu.

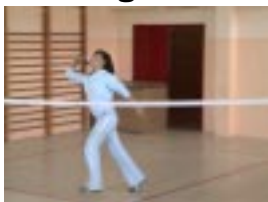
La idea de fer aquesta primera Jornada Tècnica Administrativa de la Formació Professional va sorgir per la necessitat d'apropar tots els alumnes a l'àmbit empresarial i ampliar els seus coneixements tècnics.

Les conferències van tractar sobre riscos laborals en el perfil professional de la funció administrativa, ergonomia, assegurances en el món empresarial, gestió administrativa a la funció pública. El nivell d'assistència va ser molt elevat, per això els professors pensen repetir-ho un altre any.

La carta de tallers

Marc Roig i Guzmán Adan

El campionat de bàdminton va ser molt disputat

Taller de confecció de tapissos

Al torneig de bàsquet hi van participar molts equips

Taller de roses de paper

Els concerts van aplegar molta gent

El torneig d'escacs va ser guanyat per 1a vegada per una noia, la Noelia Cerolà

Del taller de pintura de roba van sortir obres interessants

El taller de gravat en vidre

La xerrada sobre la memòria històrica

El taller d'iniciació al golf va ensenyar bons «swings»

Molts aplaudiments per als guanyadors del concurs literari

L'insòlit taller de Warhammer

Els nostres alumnes van aprendre a fer molts nusos

La interessant lectura de *El Quijote*

Taller de punts de llibre

Campionat de ping-pong

NEU A L'INSTI!

La neu va deixar l'institut blanc

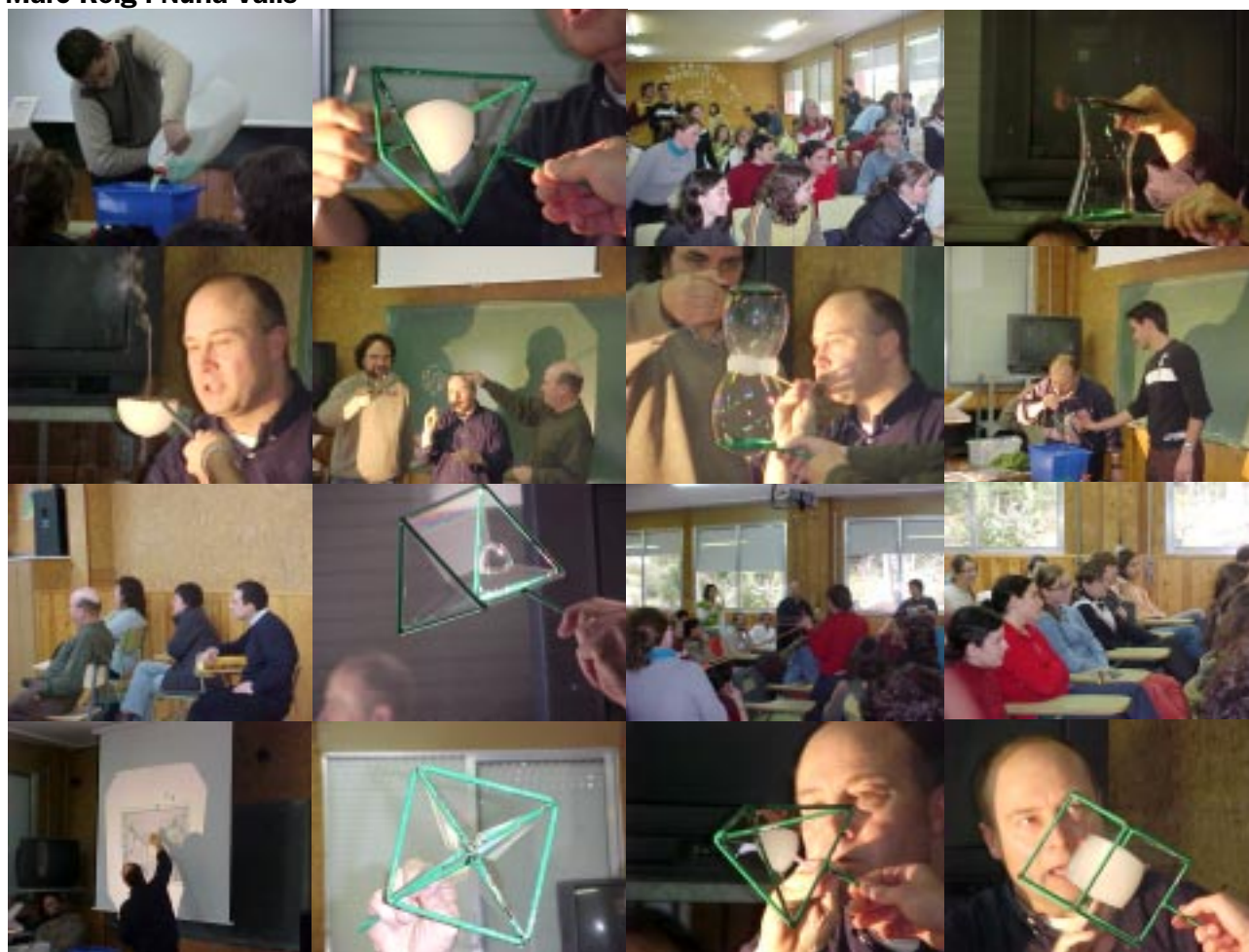
Carlos Rueda

Bombolles matemàtiques

L'Anton Aubanell explica matemàtiques amb bombolles als alumnes de batxillerat

Marc Roig i Núria Valls

UN PARE DE L'ALGUER

ENTREVISTA al pare de la Laura Ferino

Laura Ferino i Isabel Gago/1r ESO

Explica on es troba l'Alguer.

L'Alguer és una ciutat italiana d'uns 40.000 habitants que es troba a l'extrem nord-est de l'illa de Sardenya, dins la província de Sàssari.

Per què de l'Alguer també se'n diu la Barceloneta?

Perquè a l'Alguer es parla l'alguerès, que és un dialecte del català.

I tu vas aprendre l'alguerès a l'escola?

No, a l'escola estudiàvem en italià. Principalment es parlava l'alguerès al carrer, en família i amb els amics. Recordo que els meus pares també em parlaven en italià però a l'hora de renyar-me, sempre ho feien en alguerès.

Actualment encara es continua parlant en alguerès?

Sí, principalment la gent gran. Si vas pels carrers de l'Alguer, a la zona del centre històric, veuràs que a les botigues i al mercat de verdures i peix tothom parla en alguerès. Pensa que fins i tot els noms dels carrers estan en alguerès i els edificis històrics i les esglésies tenen totes les influències de l'arquitectura catalano-aragonesa del segle XIV.

I la gent jove el parla?

No tant, amb el pas dels anys cada vegada hi ha menys gent que el parla, perquè a l'Alguer hi ha anat a viure molta gent de l'illa i també del continent. Pensa que, si surts de la ciutat, ningú t'entén parlant en alguerès.

I no és una pena que la gent jove perdi aquest dialecte?

Sí, justament fa cosa d'un any el govern italià va promoure una llei per protegir els dialectes que hi ha arreu de l'estat, i un d'ells és l'alguerès. Això ha permès portar l'alguerès a les escoles i tots els estudiants que ho vulguin el poden aprendre.

Andrea Ferino, pare de la Laura Ferino de 1r ESO

Hi ha algun lligam de l'Alguer amb Catalunya?

Molts. Hi ha intercanvis culturals, agermanaments i també intercanvis econòmics. Des d'aquest any, hi ha un vol diari de Girona a l'Alguer, que ha fet que l'Alguer s'estigui posant de moda.

Per què has vingut a viure a Blanes?

Perquè vaig conèixer la meva dona que és catalana i, encara que al principi vam viure tres anys a l'Alguer, al néixer la Laura, vam decidir venir a Blanes perquè aquí hi havia molta més oferta de feina relacionada amb la meva professió.

«L'Alguer és una ciutat italiana d'uns 40.000 habitants que es troba a l'extrem nord-est de l'illa de Sardenya, dins la província de Sàssari.»

Un *crack* del bàsquet a l'insti: Miquel Xifré

Núria Valls

Com molts nois i noies, en Miquel va escollir un esport com a activitat extraescolar. Ell va triar el bàsquet i fa poc, després d'uns anys de practicar aquest esport, se li va presentar la sorprenent oportunitat de jugar amb un equip de renom, el Barça, a la categoria Cadet B preferent.

A quina edat vas començar a practicar el bàsquet? I què et va portar a escollir aquest esport?

Als 4 anys vaig començar a aprendre'l amb ajuda del meu pare, que hi jugava, i al final em vaig apuntar a un club de bàsquet.

En els anys que fa que jugues, sempre has estat al mateix club?

Vaig estar 9 anys al CBB (Club Bàsquet Blanes), i ara ja fa un any i mig que sóc al Barça.

Et va costar deixar el teu antic equip en el moment en què et van donar l'opció d'anar al Barça? Vas tenir dubtes?

Em va costar una mica, pels companys, i també perquè no sabia què passaria amb els estudis, qui em portaria a entrenar...

Com et vas sentir en el moment en què et van fer la proposta?

Uf...! Molt molt feliç, des de petit somiava a formar part d'un d'aquests grans equips. Va ser una gran sorpresa.

Com compagines els estudis amb els entrenaments?

Mentre vaig cap a Barcelona lleigeixo, estudio i faig els deures, així no m'endarrereixo en els estudis.

Ara només tens 15 anys, però, veus el bàsquet en el teu futur?

Sí, encara que no sigui en un bon equip, sempre seguiré practicant el bàsquet; és el que m'agrada.

Què passaria si arribessis a jugar per exemple a la lliga l'ACB?

Sé que és difícil, però em faria molta il·lusió arribar a jugar amb gent tan bona.

I per acabar, digues, algun cop havies pensat que podria passar-te tot això ?

No, mai, de petit ho somiava, però tot i així m'ho vaig trobar de sobte.

En Miquel jugant amb el Barça, en un partit de lliga contra el Madrid

Maria del Mar Framis: Guanyadora del campionat de Catalunya de judo 2005

Alicia Cuello

Maria del Mar Framis va ser la guanyadora del campionat de Catalunya de judo. Va començar a practicar judo als cinc anys, i a hores d'ara, és cinturó negre i competeix en la categoria de menys de 57 Kg.

A quina edat vas començar a practicar el judo?

Vaig començar als cinc anys.

Per què vas escollir aquest esport i no un altre?

Els meus pares m'hi van apuntar, perquè el meu cosí feia judo. Em va agradar i m'hi vaig quedar.

Quines característiques físiques ha de tenir una bona judoka?

Una bona judoka ha de tenir rapidesa, força i resistència.

Quantes hores t'entrenes a la setmana? On t'entrenes?

M'entreno quatre dies, un dia a la setmana vaig fins a Badia del Vallès, a la federació, i a Blanes entreno tres dies.

Depèn de la setmana, m'entreno cinc o sis hores, o tres hores i mitja o quatre.

En quina categoria competeixes? Quin cinturó tens?

Competeixo en la categoria de menys de 57 Kg i tinc cinturó negre.

Et resulta més fàcil competir amb nois o amb noies?

Només competeixo amb noies. Per entrenar ho fem tots junts, però a l'hora de competir, ho fem separats.

Si per exemple, et trobes amb una baralla al carrer, et sents més segura?

No m'hi he trobat mai.

Com et vas sentir quan vas guanyar el Campionat de Catalunya?

Em vaig sentir molt bé, sobretot perquè el campionat es va fer a Blanes i molta gent em va venir a veure, i els rivals que em van tocar eren molt difícils, i això encara em va agradar més.

En quants campionats " importants " has participat? I en quina posició vas quedar?

He competit dos cops al campionat d' Espanya, i els dos cops vaig perdre. Aquestes competicions es van fer a Saragossa i a Madrid. I al campionat de Catalunya he participat cinc cops. Dues vegades en la categoria infantil, i en les dues vaig quedar tercera, dues vegades en la categoria cadet, una de les vegades vaig quedar primera i l' altra tercera; i aquest any, he quedat primera en la categoria júnior.

Gemma: «classes sense aula, ni guix, ni pissarra...»

Guzmán Adán, Sandra Cabello, Mirian Muñoz i Marc Roig

Aquest any el alumnes de francès van anar a Cévennes a practicar el que havien après durant el curs. Gemma Gimeno, professora de francès va ser l'organitzadora del viatge.

Per quin motiu vau fer aquest viatge?

L'objectiu del viatge era practicar la llengua francesa i conèixer diferents aspectes de cultura i civilització francesa.

Qui va organitzar-lo?

Jo em vaig encarregar de crear l'itinerari i coordinar les visites fent les reserves necessàries per tenir-ho tot a punt quan arribés el grup. També vaig coordinar l'elaboració d'un petit dossier (miniguia de viatge) amb la informació que els guies van donar en francès, durant les visites. Aquest curs, el van fer i traduir les alumnes de 2n de batxillerat.

Quants anys fa que feu aquest viatge?

Aquest és el 4t any que les àrees de francès dels 3 instituts de Blanes treballem conjuntament per fer una sortida al Llenguadoc-Rosselló.

D'on ve la idea que s'ajuntin diferents instituts per fer el viatge?

L'àrea d'Educació de l'Ajuntament de Blanes dona una subvenció per fer aquesta activitat i és per això que la fem conjuntament.

Per què vau decidir fer l'excursió a l'abril i no en un altre mes?

Vam fer l'excursió durant el més d'abril perquè els dies son més llargs i per assegurar-nos el bon temps.

Quan aneu a França, on aneu exactament?

Al llarg d'aquests 4 anys hem anat a Perpinyà, Carcassona, Aigües-Mortes i ara a les Cévennes.

Quants dies hi vau anar?

Només vam estar fora dos dies, concretament vam marxar els dies 25 i 26 d'abril, crec que ja n'hi va haver prou, perquè qualsevol alumne de francès té la possibilitat de viatjar a França una setmana sencera (repartida, és clar, en els diferents cursos) i de tenir una petita visió del sud-est francès.

En total vau ser...

Aquest any érem 100 alumnes entre els tres instituts i 8 professors acompanyants. Amb un grup tan nombrós és important tenir totes les activitats reservades i cal fer-ho amb força antelació. Tot plegat significa un esforç i una feina extra, és cert, però val la pena ja que tinc l'oportunitat (dos dies a l'any) de poder fer les meves classes d'una forma diferent: sense aula, ni guix, ni pissarra...

Quines activitats vàreu fer?

Aquest any hem visitat el barri antic de la ciutat de Pézenas, la impressionant grotta des Demoiselles, el Bosc de bambú, el tren de vapor des Cévennes i la ciutat d'Anduze.

Extranys en un tren?

1r d'ESO al peu del monument a Molière a

DESERT

Elisenda Reynaldos/2n batxillerat

Amb motiu del meu treball de recerca, La vida social als campaments de refugiats saharauís, vaig aprofitar l'oportunitat que vaig tenir d'anar a conèixer aquests campaments situats al sud-oest d'Algèria. El viatge em va inspirar aquesta redacció.

De cop i volta l'escalfor del sol em va despertar en aquell desert erm i sec. M'havia adormit sense adonar-me'n. Veia l'horitzó en totes direccions. Ni un sol turonet, res. El terra pedregós i dur se'm clavava als ossos adolorits. Vaig tancar els ulls un instant i finalment vaig decidir posar-me dempeus. Em vaig quedar immòbil analitzant amb els sentits el meu entorn. A la bossa ja no em quedaven queviures i tenia set. Després vaig començar a caminar feixugament cap a l'oest. El meu objectiu, el mar, encara es trobava lluny i a mi ja no em quedaven forces. Amb penes i treballs vaig aconseguir fer uns 200 metres i vaig caure a terra per esgotament. Impossible seguir.

Quan vaig tornar a obrir els ulls vaig veure davant dels meus nassos una serp llarga i gruixuda que feia temps que m'explorava amb una mirada penetrant. Em va baixar pel front una suor freda. Vaig fer un intent per allunyar-me d'aquella bèstia, però va ser debades; els músculs no em responien. El rèptil s'acostava arrossegant-se lentament, ensenyant-me aquella llengua viperina, amenaçadora. Poc després es va enfil·lar sobre la meua esquena i es movia d'una manera sinuosa fins que va ser a l'alçada del meu cap.

El serpent es va començar a enrotllar al voltant del meu coll. El cap se'm va aixecar de terra una mica i em va caure recolzat al cos aspre de l'animal. A través de la meua roba, notava la seva fredor.

Cada cop m'anava estrenyent més i més i em començava a fer mal. Vaig notar que em costava respirar. Aleshores vaig tancar els ulls i tota la meua vida em va passar en pocs segons: el record de la meua família i dels meus amics que havia deixat enrere. Aquell patiment em semblava etern i m'assegurava a mi mateixa que era la fi: jo, abatuda, afamada i assedegada, sense veu per poder deixar anar un crit. Només esperava que la Mort, que ja tenia a sobre, acabés la feina. Estava segura que en aquell desert ningú em vindria a ajudar, ningú seria el testimoni de la pèrdua d'aquesta vida a la Terra, ningú recordaria la meua tràgica mort.

Preparant l'àpat

INTERCANVIA LLIBRES

MOLT IMPORTANT !!!

L'AMPA ha decidit organitzar un intercanvi de llibres de text entre tots els alumnes de l'institut.

Necessitem la col·laboració de tots vosaltres!

Els nostres objectius són :

1. Reciclar els llibres
2. Estalviar als vostres pares una important despesa.

Animeu-vos! Us esperem a tots al gimnàs de l'escola a fi de deixar els vostres llibres usats i recollir-ne (si voleu) per al curs següent. Els alumnes de 4t d'ESO, com que no poden recollir-ne, tindran un regal sorpresa.

Dies d'intercanvi de llibres:

curs	data	hora
1r ESO	dilluns 13 juny	10h a 11h
2n ESO	dimarts 14 juny	10h a 11h
3r ESO	dimecres 15 juny	10h a 11h
4t ESO	dijous 16 juny	10h a 11h

Un fals viatge a Madrid

Laia Cateura

Els alumnes de 4t d'ESO, amb l'aprovació del Consell Escolar del centre, van decidir fer un viatge de fi de curs a Madrid. El viatge s'havia de fer del 14 al 19 de març. Van ser els alumnes els que van pensar com guanyar diners per al viatge: vendre paperetes, vendre pastissos a la porta d'algun col·legi de primària... De la resta se n'encarregarien els organitzadors: els professors acompanyants amb l'ajuda del secretari. La il·lusió dels alumnes anava creixent, mentre les possibilitats de fer el viatge anaven disminuint.

Els organitzadors van convocar una reunió on van informar que no s'arribava al nombre d'alumnes necessaris per poder fer el viatge. Segons la normativa, havien de ser 30 alumnes. A la llista només en figuraven 27, els tres restants havien desaparegut per art de màgia, encara que els tres personatges insistien que sí que hi anaven.

Tot i això, es varen enviar cartes a tots els alumnes que participaven en el viatge, amb la informació dels preus, l'itinerari...

Una setmana després de la reunió, mentre els alumnes seguien insistint i oferint idees perquè el viatge es pogués realitzar, se'ls va comunicar definitivament que el viatge estava anul·lat, amb comentaris com: "Tranquils, que l'any que ve ja fareu una sortida" o "si voleu, el que podem fer és una sortida a Port Aventura." Als alumnes, no els van fer cap gràcia aquests comentaris, perquè els va semblar que es reien d'ells. Des d'aquesta revista, els alumnes de 4t d'ESO volem dir que potser ens hem quedat sense viatge de fi de curs, però no en som els culpables. L'organització no corria a càrrec nostre. En fi, que us vagi de gust.

Et surt a compte fumar?

Alícia Cuello i Núria Valls

Un dijous, a l'hora de tutoria, una especialista i un testimoni van venir a fer una xerrada sobre el tabac, als alumnes de 4t d'ESO. Primer la noia va parlar de les drogues, i va explicar que la droga que més es consumeix i

que més morts provoca és el tabac. Al nostre país, cada deu segons mor una persona.

Després va ensenyar unes diapositives que informaven de les 4.500 substàncies tòxiques que duu el tabac. D'aquestes, 4.100 ja les porta la pròpia planta, i les 400 restants les afegeixen els fabricants, per exemple, l'amoniac, la pintura, el quitrà, el butà...

Els va mostrar imatges de pulmons afectats per aquesta substància i de pulmons sans, per demostrar els greus efectes que pateixen els fumadors al cap d'uns anys.

A part dels fumadors actius, també va parlar dels anomenats fumadors passius, les persones que no fumen, però que estan envoltades de gent que sí que ho fa.

Després de tota aquesta reflexió, va passar la paraula al testimoni que l'acompanyava, el qual va fer una explicació del seu cas. Per culpa del tabac, va patir càncer de laringe i, a causa d'això, li van haver d'extirpar les cordes vocals. A l'acabar, els va donar l'opció de plantejar-li els dubtes que tenien i amb molta educació els va respondre cada qüestió.

Amb aquesta xerrada, els alumnes de 4t van quedar assabentats del risc que comporta fumar, i fins i tot n'hi va haver alguns que es van tornar a plantejar el costum i es van decidir per deixar aquest vici.

¡Nuestros derechos!

Irene García

Hace dos cursos reformar la biblioteca del insti costó entre millón y medio y dos millones de pesetas, aproximadamente. Esta reforma la pagó el AMPA. Sí, la biblioteca ahora es más bonita, pero, ¿de qué sirve gastarse tanto dinero en reformas, si luego los alumnos no podemos utilizarla? No es justo que a la hora del comedor la biblioteca esté cerrada y no nos quieran abrir; tampoco es justo que algunos profesores (no todos) vayan a la biblioteca a hacer alguna actividad y digan que la biblioteca es de sus alumnos y te echen. Cuando el equipo de redacción de *La Puça* está en la biblioteca y entra alguien a estudiar o, si hay algún ordenador libre, a utilizarlo, la profesora no les dice nada, les da permiso para que se queden. Deberían ser más comprensivos con nosotros, ya que creemos que tenemos derecho a utilizar la biblioteca cuando nos haga falta, si no, no es comprensible que la hayan reformado. Además, el AMPA ha comunicado que también cree que la biblioteca debería estar abierta más horas.

A los maduros, a los sabelotodo

Iara Aguilera

Todavía no entiendo este sistema de enseñanza. Se supone que estudiamos para ser algo en el futuro, algo que nos guste. Pero, ¿acaso una persona joven tiene las ideas claras? Para nada. De 5, sólo 1 sabe lo que hace, lo que piensa, y quién es.

Encima se nos exige asistencia, puntualidad, buen comportamiento... Vamos, obligaciones. Cuando lo importante debería ser el rendimiento, las notas... En fin...

Para los adultos (profes y padres) las faltas de asistencia son un gran problema. ¿Acaso un adolescente no puede tener problemas? ¿Acaso no podemos estar por cosas más importantes? Claro, como somos jóvenes no importa... serán chorradas. ¡Pues tenemos derecho a preocuparnos por nosotros mismos! También nos cansamos, y nos agobiamos. Y hasta llega un momento en que nos damos por vencidos. Y la mejor solución no es precisamente machacarnos... sólo ACONSEJARNOS.

PREVENCIÓN DE ACCIDENTES

Iara Aguilera y Míriam Serrat

Subiendo por la cuesta de nuestro instituto se puede apreciar en qué condiciones está la calle. Hay baches y deformaciones en el asfalto de la carretera, empezando desde el hostel Bonavista hasta la entrada del instituto.

La seguridad y el acceso a un centro educativo debería ser primordial para las personas responsables del buen estado de las vías públicas.

Con las olas de frío que hubo en invierno, el hielo mañanero en las calzadas provocó varios accidentes y patinazos, lo cual es preocupante teniendo en cuenta que son más de doscientas las motos que suben y bajan cada día por este tramo, por no hablar de los transeúntes y los coches que se podrían ver afectados por estos pequeños accidentes.

Desde aquí, hacemos un llamamiento para que en un futuro –a ser posible– se mejore el estado de la calzada y se regule su mantenimiento. Gracias.

ANATOMIA "GRUNGE"

Pose relajada. Puede pasar horas y horas mirando simplemente al vacío y olvidarse de que está vivo.

Camisa decadente, desgastada. Para conseguirlo, el *grunge* pisa sus camisas o les pasa el coche por encima. Debajo siempre lleva una camiseta *Pearl Jam* o de *Nirvana*.

Pelo largo y descuidado en el que habitan nuevas especies de bichos y parásitos.

Zapatillas deportivas *All Star* de 1991. Deben ser viejas y estar rotas y tienen que tener tantos agujeros como guitarras destrozó *Nirvana* en sus conciertos.

ANATOMÍA DEL PIJO

Cabello moldeado con kilos de gel fijador. Cada pelo está en su preciso lugar.

Gafas de sol. A pesar de que su hábitat natural son las discotecas, insiste en empeorar su vista.

Se dedica a gastar su tiempo y dinero en ropa.

Calzado limpio y reluciente. Debe parecer completamente nuevo.

ANATOMIA SKINHEAD

Atravesador mental

Ojos de "me hace falta un cerebro"

Brazos musculosos para derribar un edificio de un simple puñetazo.

Botas revientacabezas con punta de acero inoxidable, para patear a todos aquellos que son diferentes.

Cabeza rapada para demostrar que son todos muy originales.

Tatuajes. Si no te tatúas estos símbolos no eres uno de ellos.

Texto y dibujos: Albert Munera

!!!CHISTES!!!

Laia Cateura, Iara Aguilera, Carlos Rueda

Los alumnos de 2º de ESO han hecho una selección de chistes con juegos de palabras, dobles sentidos... Aquí tenéis una muestra.

Dos viejecitas merendando...

- Eta leche no etá buena.
- Y mañana navidá.

Un transeúnte le dice a otro:

- Por favor, ¿la calle Sagasta?
- Hombre, si pisa fuerte...

Y en la calle de enfrente otro transeúnte pregunta:

- Por favor, ¿la calle Saboya?
- Hombre, si va dando brincos...

Pregunta:

- Si yo coloco un cenicero encima de una mesa y mi mujer lo quita, ¿quién está más loco?

Respuesta:

- Yo, porque yo «lo-coloco», y mi mujer «lo-quita».

- ¿Cómo se dice “boxeador malo” en japonés?
- TOKISKI MEKASKA.

- ¿Cuál es el mejor portero ruso ?
- NICOLAIS NICOLAREIS.

- ¿Cuál es el colmo de un ciego?

- Pues, llamarse Casimiro, vivir en la calle Buena Vista, en el bloque B, noveno B y trabajar en la fábrica Nivea.

Pepito llega a su casa y le dice a su mamá:

- Mamí, aquí está mi boletín de notas...

La mamá lo toma, lo observa y dice...

- ¿Quuuuéééé?...¡¡¡estas calificaciones merecen una bofetada!!!

El niño le contesta:

- ¡Verdad que si mamá! Vamos, yo sé dónde vive la maestra!!

La profesora le pregunta a Jaimito:

- Jaimito, dime rápidamente cuánto es 5+8.

Jaimito le contesta 23, y la profesora le dice indignada:

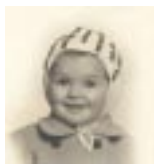
-¡Cómo es posible que no lo sepas! ¡Son 13!

Y Jaimito le responde:

- ¡Usted me pidió rapidez, no precisión!

Soluciones: ¿¿¿QUIÉN ES QUIÉN???

Laia Cateura i Iara Aguilera

1. Gemma Gimeno
2. Vicenç Gironès
3. Francesc Estragués
4. Lourdes Domènech
5. Carmen Laplaza
6. Núria Bosch

7. Antoni Vieta
8. Juan Manel García
9. Mercè Torroella
10. Joana Gibernau
11. Marta Llavina

L'equip de redacció

Iara Aguilera, Sandra Cabello, Cristina Catalán, Laia Cateura, María Díaz, Irene García, Ana Granados, Mercedes López, Júlia Marcó, Blanca Martínez, Miriam Muñoz, Carlos Rueda, Míriam Serrat

Guzman Adán, Rodrigo Cavagnaro, Alicia Cuello, Alba Gómez, Adriana Izquierdo, Sabrina Nicolao, Susana Paz, Alba Ramos, Ana Rodríguez, Marta Rodríguez, Marc Roig, Florencia Rondán, Marc Tremoleda, Núria Valls, Noureddine Zeghaoui

Edita: IES Serrallarga

carrer Joan Benejam, 1

17300 Blanes

Tel. 972 33 10 05

Fax. 972 33 70 02

DL: GI-1579-2002

Subvenciona: AMPA (972 35 59 65)

Coordinació: Lourdes Domenech

Col·laboració: Francesc Estragués

Assessoria lingüística: Assumpció Vaquer